

VEŇEC

LEBO

SOBRAŇE PIESEŇ
MARIANSKÝCH

Pre slovenský ľud

UŽIŇORŇ,
TLAČIRŇA JUL' SA FOLDEŠIHO

1

9

2

4.

VEŇEC

LEBO

SOBRAŇE PIESEŇ
MARIANSKÝCH

Pre slovenský ľid

UŽHOROD,
TLAČIRŇA JULIUSA FOLDEŠIHO

1

9

2

4.

**Zdravas budz Marija milosti plna,
Pan s- Tebou!**

Ruža Sionska

spolku sv. Ružanca.

Pochválen buď, Ježiš i Maria!
Bratri, Sestri, prišla nám novina,
Ježiš Kristus, nám ju vijavuje,
V jednom milim strome ukazuje.

Ten stromek je Ruženške braterstvo,
Posliš dobre, mili Brátre, Sestro,
Co ci o ňem. on sám rozprávuje,
Sváte spolki ku ňemu zvoluje.

Ten začni strom, Mária sadzila,
A z ružami krásne ozdobila,
S svu miloscu vručne polivala,
Dominikoj pod ochranu dala.

Sváti Otec, pilne ho vichováł,
A po calim svece rozširovál,
Ták že joho presladke ovoce,
Užívaju Braterstva po svece.

Petnac verchý ma ten stromek milý
Na tri barvi kvitne v každej chvíli,
Skarlátová, zelena i bila,
Ktore sebe Maria zvolila.

Na tich verškoch, stromečka krasneho,
Uhlidáme slávička mileho,
Ktori na ňem prerádostne spiva,
Milim hlásom: Zdrávas buď Maria.

Podme tehdi i mi Brátri, Sestri,
 Pod ten stromek kračajme zrádosci,
 Milim hlásom nás sláviček volá.
 Spivajme zňim: Zdrávas buď Maria.

Toho stromu peť verchi želeni,
 Oznamuju, Mariji zjaveňi,
 Ktore jej Boh skerze Gabriela,
 Odeslál do mesta Nazareta.

Ona ve svem, chudobnem domečku,
 Konálá svu vručnu modlitbečku,
 Ľe nazdálá Anjel se jej zjavil,
 Z prekrásnima slovmi ju pozdrávil.

Zdrávas buď o Panenko Maria!
 Božska milost na tebe stupila,
 Ti sý Pánna Bohu vivoľena,
 Budeš Matku Krísta joho Sýná.

Požehnána nadevšetke ženi,
 Z tebe vijde Kráľ ňeba a zemý,
 Ktori budze Sýn Boha práveho,
 Výkupiteľ stvoreňa ľudskeho.

Na te slová Maria sa zleklá,
 Pred Anjelom na kolená kleslá:
 Anjel Páne ja som Pánna čista,
 Moj Boh a Pán zná o tom do ista.

Stáň Maria cero Pána Boha,
 Nemáš se co ľekác mojho slová,
 Budeš Duchom Svátim zastiňena,
 A ták Matku Božu učinena.

V tim Mária hlavu nakloňilá,
 Ku Anjelu tákto premluvila:

Ja som sluška Stvoritela meho,
Nech sa staňe podľa slová tveho.

Ták sa stálo ľudske výkupeňe,
Spelnilo sa Božske prisľubeňe,
Ktore nám Boh zláský svej prisľubil,
Skerze Sýna svojho nás vikupil.

Ktori prišol na svet ve čistoce,
Tri tridsad let pracoval na svecz,
Až na posled na verch Kalváriji,
Umrel za nás na ukrutnim križi.

Tu su druhe peť verški červene,
Viznačuju Krista umučeni,
I na tote krásni slávik seda,
A žalostnim hlásom takto spiva.

Podme Bratri, Sestri pod križ svati,
Na ňem Ježiš bolestne rospjati,
Plačme, kviľme, nad svýma hrichami,
Ktore joho na ten križ pribili.

Pohleď Brátro, Sestre na te ráni,
Ktore prijal pre nášo spaseňi,
Z ktorich Joho, dráha krv vyplíva,
Dolu križom skolnu zem poľíva.

Svojo sváte Ruki rožsiruje,
Sváte spolki ku sebe zvoluje,
Zalostnim nás hlásom napominá,
Do svojich rán všetkich nás zavirá.

Ten svátý križ ňebo nam otvirá,
Stráčení ráj znovu nám dobíva,
Ktori pre hrých vraju učiňeni,
Smutnim pádom na nas bol stráčení.

A tak mile Bratove a Sestri,
 Pristupujme pod ten stromek zácni,
 Lebo on je ta krásna zastáva,
 Co nás vede do krásneho raja.

Nasleduju peť verški posledne,
 Zlato bilej barvi utešene,
 Ti nam oznamuju pošešeni,
 Pána Krista preslávne skriseňi

I na tote, krásne slavik seda,
 Preradostnim hlásom tákto spiva:
 Alleluja, chvalme Boha sveho,
 Jezu Krista zmertvi skriseneho.

Lebo Joho preslavne skriseňi,
 Priňeslo nám všetkim pošešeni.
 Vzlástne udom, Ružence sváteho,
 Bratri, Sestri, stupujme do ňeho.

Tám nás naša Ruženska Královna,
 S svu Miloscu rádo očekáva,
 Bratri, Sestri uvijme jej veňec,
 Modľime se Rádostni Ružeňec.

Ktori nám je krasne zhotoveni,
 A na totu slávnos viznačený,
 Toje prvá neďela oktobra,
 Bratre Sestro nám veľmi osožná.

Vcil už svoju piseň dokoname,
 Skerz Anjela ci ju odsýláme,
 Ach prijmi ju od nas o Maria,
 Neb sý naša Ruženska Královná.

Ach predlož ju pred Tron Sýna sveho,
 A vipros nám milosti od ňeho,

A i Joho sváte požehnáňe,
Vrucnim serdcom, o to ce žadame.

Ah vipros nám ve vlásci pokoja,
Našej vládze moc, rozum, a zdrávja,
Všetkej našej duchovnej verchnosti,
Požehnáňe a Božskej milostý.

Ják nám pridze posledňa hodzina,
Vižadaj nam od svojoho Sýna,
Bý nam k smerty svih Anjelov poslal,
Duse naše do tvých ruk odevzdal.

Maj v pameci i nášo bratestvo,
Prosime ce o to nadevšetko,
S tim nech bude Pán Ježiš pochvalen,
I Maria v temto chráme Amen.

Ružovi veňec.

Pospichajce zomnu mile bráti sestri, od-
vedzem vás všetke do krásnej zahrádi, kde
Ježiš Kristus zahrádňik, dozorcá sväti Dominik,
a Maria Pánna, zahradná Kráľovna.

Dňeška nám vikvitnul tento dzeň presvati,
kteri nás zvoluje do tejto zahrádi, kde Ježiš
Kristus zahrádňik, dozorca sväti Dominik, a
Maria Pánna, Ružanska Kráľovna.

Tej zahrádi brána zo zláta čisteho, otvo-
rena vždicki pre uda káždeho, kteri do nej
rád prichádza, v jej spolku zaľubeňe má, s ot-
com Dominikom rád u nej prebiva.

Ták brátri a sestri všetke mile rádi, stupíme zrádoscú do tejto zahrádi, kde náš Ježiš Kristus mili, rání duši našich hoji, z balzámom tej Pánni, zahradnej Kráľovny.

Tuto kráľovuje, joho Matká milá. ktorá sebe tuto, meštečko zvoľilá, na tej Obišovskej hure, jako na krásnim sioňe, svým braterskim udom, milosť udzeluje.

Nit vekšej rádosci na tim calim švece, jak v tejto zahradze, kdo ju poživác chce, tám še serdco pocešuje, kdiž tu Kráľovnu s patruje, každého vernoho, udá ružánskeho.

Do tejto zahradi smelo še schadzájme, ják vo dňi tak v noci, ňikda ňe zbludzime, tam nás andjel strážca mili, sprovadzuje v každej chvíli, do mestá svätehu, rája krásneho.

Stromi tej zahrádi vždi sa zelenaju, trojakej bárvi v nej, Ruže rozkvitaju, kdo chce tich voňu okusič, ma še sväte čnostý učic, abý mohol pred trôn Marii pristupic.

Tote čnosti sväte, ktore mi mác máme, virá, nadej, láská, k ružanskej Kráľovne, vrucnu lásku k Bohu svemu, Spasiteľi laskávemu, ktorí nás vikupil na križu s kervou svu.

Serdečno pokáňe, a spovedz skušena, prijímaňe Ťelá, kervi Kristá Pána, vrucná litost nad hrichámi, jich serdečne oplákáňi, to najpotrebnejše, k dušnemu spaseňi.

Kdiž še s tim okrásiš, brátre, sestro milá, z rádoscú te prijme Ružanska Kráľovna, za uda

svojej zahrádi, kde spivaju všetky sväti, Zdrávás budz Mariá, Ružanská Kraľovna.

Tu nám viznáčene brátré, sestri milý, ják sa máš pripravíc, k tomu káždy chvílý, abýs mohol jej udam bic, jej ovoca sladkosťu žic, tej krásnej Ružički verním práteľom bic.

Kdiž už tej zahrádi radosť užívame, a ti vonne ruže do venca skládáme, krásne písne a modlitbi, ve tajemstva rozdeleni, skerze Dominika prekrašne zloženi.

Ruža bilej bári rados nám zjevuje, kdiž ku svätej Pánni Andjel pristupuje, s poselstvom Boha práveho, predklade jej voľu jeho, že počne v živote Kristá Syna jeho.

Na slová Andjelá Maria sa zleká, a s pokorným slovom tákto k ňomu reklá: O moj mili Andjel Páňe, jáke je to pozdráveňe? Pán zná mu čistotu, ják že sá to stáňe?

Tu sväti Gabriel Máriu pozdrávil, Zdrávás budz Mária, tákto ku nej právil, Ti nášlá milost u Boha, budeš Mátká joho Sýna, skerz Ducha svateho, zvelkej láský jeho.

Na to hned Maria, hlávu nakloňilá, slovám Gabrielá radosne zvolilá: Ja som Divka Pána meho, a poslušná služka jeho, nech že sa mi stáňe, podlá slová tveho.

Hned ná to Duch sväti Mariju zástiňil, Mátku Spasýtelá hodnu ju učinil, tak sa stálo vikupeňi, slovo ťelom učiniťi, až do smrty križa, prebiválo s námi.

Druhá a bolestná bārva je červená, ktorá smeřt prehroznu Ježiša, známena, ukázuje pot kervávi, ktorí tekol z Jeho tvári, teŹ ruŹe čer-
vene, telá jeho ráni.

Treca bārva zláta je dráhe znameňi, a
nam prestávuje preslávne skrišení, JeŹis slávne
zmertvý postal. smeřt diabla, peklo, streskotál,
otvoril nám bráni do ňebeskej slavi.

Ták brátri a sestri ti ruŹe zbiraľme, z
nich prekrásni venec spolu uvijáľme, s pokor-
nima modlitbámi, zvučnim hlásom a spevámy,
tej našej Kráľovni, na hlávu ho dajme.

Ják sá nám pribliŹi tento čas posledňi,
zvolajme spoločne ku nášej Kráľovni, Zdrávas,
Zdrávas, Mátko náša, vipros nám milosť Ježiša,
Krista Syna sveho, Kráľa nebeskeho.

Svu skromnu poboŹnosť už me dokonáli,
Tebe Matko mila pred Tvoj trun posláli, skerz
Anďjela Gabrielá, bi ci bola poručená, a nám
Tvojim ditkam, k spaseňu prospešná.

Odklaňajuca Pieseň.

Pri odchodu z mesta Marijanskeho.

Mariá dráhi kvece, nad všetko na tom
svece, Źádoť náša: už nám nastála hodzina, k
odchodu nás napomina, od tebe Maria.

Veľku radosť sme maľi, kdiŹ zme k tebe
kráčaľi; Mátko milá, včil Źalostne odchádzáme,
bolestne sa rozlučame, stobou o Mária.

Serdcá v nás zomdlivaju, slezi tvár zaľivaju,
od Źalostý; ach Maria viprovadz nás, a Źeza-
pominaľ na nás, na sve diľki verne.

My te chceme v srdcu mac, vždi na tebe
spominac. Mátko naša; Poručaj nas Sýnu svemu,
spasitelovi našemu, pod jeho ochránu.

Vipros nám požehnáni, pri našich putováni,
od Ježiša; abi toto požehnáni, skerze jeho pod
kervávi, na nas sa vilalo.

Daj nám zdrávja stáleho, skerz Sýnačka
svojeho, tu na zemi; bi sme sčastne pracovali,
Jomu česť chválu vzdaváli i Marija Tebe.

Ochráň nášo domáci, pomahaj jim v jejich
práci, v každej dobe; bý Ježiša milovali, Jemu
česť, chválu vzdaváli i Marija Tebe.

Včil sebe rozmišľame, či ce sče uhlidáme
na tim svece; keď na večnosť odejdzeme, známe
že ce uvidzime v prekrásnom ňebe.

Kdiž duša vijdze s ťela, pošli svojho and-
jelá, Mátko mila, bý nášu dušu odebrál, a do
Tvojich ruk odevzdál, by zostála stebou.

Už sme sa odklonili, na cestu nastúpili, s
poceseňim; zostáň zdráva o Maria, maj se dobre
Mátko mila, v timto krásnim chrame.

Ruža v ráju stepena.

O Maria Ruža Rajska, naša patronka,
Tý si nášo poťešeňe a verna Matka.
Mi tebe prišli našcíviti, a z Gabrielom po-
zdráviti, Maria Pánno! neb kvitne v našim
srdcu, Tve sváte meno.

Ve meste nazarete, v skromnom domečku,
 Skvelá sí sa v čistote, tuto chvílečku.
 Kdiž te Gabriel naušfivil, stima slovami po-
 zdrávil, Zdravas Maria! Počneš z Duha svá-
 teho, Božeho Sýna.

Tis reklá ku andjelu: o Andjel Páne!
 Jáko mám porozumec, Tve pozdráveňe,
 Ja som muža ňepoznála, čistu Pánnu vždi zo-
 stála, z Božskej mílostí; On chráni mu čistotu,
 so svojou mocý.

Andjel rekol k Marii: Pánenko verna!
 Ty si Božskej mílosty, do cála plná,
 Duch sváty stupi na tebe, v živoce žastiňí Tebe,
 porodzis Sýna! Nazveš ho menom Jéžiš, slavná
 Kraľovna.

Ty si ta požehnána nád všetke žení;
 S tvojho života vijdze, Král neba zemi.
 Mesiáš zdávna čekáni, nám od Boha obecáni,
 ku víkupuňí, na dreve Križu zmáže s nás
 nášo víni.

Maria privolila, nebe splesálo,
 Cale nebe, cala zem, se radoválo.
 Tak sa stálo vykupuňe, Slovo ťelem učiňene,
 z námi prebivá ve svátostý oltárnej, nám sa
 podává.

Na Krížu sa obetováł, za nás Spasitel,
 Svoj život ne litováł, náš Výkupitel,
 S Otcom nabeskím nás smeril, stráčení raj nám
 otvovil, stvoreňu svemu, odňál moc pánováňa,
 šatánu zlomu.

Míli brátri a sestri v svátím Ružencu,
 Vzdávajme česť a chválu, v ružovim veňcu.

Tej Kralovni Ružencovej, dráhej Mátky Ježišovej, Pánnej Marií! V krasnem Raju stepenej čistej leliji.

Neb voná nám donesla, sladke ovoce,
Ktore na dreve Krížu, tám na Golgote
Červeni kvet vidávalo, s rozkvitlich rán krev
vílialo, za našo viní, osmercen bol Baránok
Boží nevinni.

Ruki nohi rospjate, bok prebodení,
Zo svátich rán krev teklá, po skálnej zemi.
Hlava čirňom prevertaná, až do mozgu pre-
ražená, krev sa výlevá, po tvári povšem ťele,
pláč dušo verna.

Kdiž už Ježis na Križu, život dokonál,
Skála puklá zbolesti hrozni strách nastál,
Slunko. mesac sa zatmeli, mertve s hrobou po-
stávali, všej hruží plní, bíjuce prsa svoje, cal-
kom zdešení.

Ťelo s kríža složene Matki do klina,
Pohľad ná to divadlo, o dušo verna.
Bíj sa ai ti v prsa svoje, oplakuj sve hríchi
mnohe, tu pred Mariu, pred boľestnu ňevinnu,
čistu leliju.

Kdiž býlo pochované, Ježiša Telo,
S pláčom íšli do mestá, prátele jeho
Ktorí ho v hrob pochovalí, smutne nad ňím
narikali, s Máriu Pánnu, s ružu v raju stepenu,
nebes Kráľovnu.

Tam v Jeružaleme, Ona bívála,
Za petnást let smerť Sýna oplakovála,

Až prišol čas ufešení, duší s telom rozlučení.
Ta šťastna chvíľa, s celom, s dušu do neba
vzáta bílá.

Včil tu s námi prebíváš, v tom svätom chráme,
S radosťou očekavaš svoje poddane,
Prišli zme te tu nauščívít, a z Gabrielom po-
zdrávit, Maria Pánno, nech kvitne v našom
serdce, tve sväte meno.

Pieseň v sobotu pred ružancom.

V sobotu slunko zahodi,
Mame se pred matku s chodiť,
Ona nás z radosti čeka
Jáko deti milá matka.

Čeka nás na braterški dum
Tam de ona má obraz svůj,
Abi sme se chromaždili
Ružanec se pomodlili.

Zanehajme šetke práce
V tento večer sobotejši,
Pospichajma pred Mariu
Obetujme jej modlitbu.

Prišla nám z neba novina,
Poslala nam ju Maria,
Bisme ružanec čitalí
Pobožne ho rozjímali.

Pán Ježiš to sám prikazal
Bi se tento spolek schádzal,

Že on je tiš medzi nima,
Kde je ta krásná modlitba.

Podťe mili bratri, sestri,
Volá nás všetkích z radosti,
Tá Kráľovna ružancova
Draha matka Ježišova.

Pre Boha tež i vi všetki
Co ste ešte nie v ružanci,
Polepšite svoje serdca
Volá vás matka Božka.

Šak keď na to nič nedbáte
Že ruženec zanechate,
Zato vaše zanedbáni
Čeka váš večne trápeni.

Pre Boha vás všetkích prosim
A ružanec vám poručim,
Modlite se ho z radosti
Zápláta je v večnosti.

Mariji se poručajme,
A jú na pomoc pitajmi,
Bi nám bola na pomoci
Chranila nás vodne v noci.

Maria pridť nám ku smerti
Mi Tebe voláme všetci,
Udy braterstva tvojeho
Pros za nás Synačka svojeho.

Tuto piseň dokonavam
A Marii vás odávam,
Bratia setrički milené
V ružancu popísané

O Maria ochranuj nás
 Z tvojim plaštem prikrivaj nás,
 Prived' nás ku svojmu Sýnu
 Otcu i Duchu svatemu.

Bi sme sa tam radovali
 Svaty, svaty vždi spievali,
 V nebe ze všemi svatyma
 Pomahaj nám o Maria.

Buď od nás vždy pozdravena
 Slávna nebeská Kráľovna,
 Spolu i z Ježišom panem
 Až na veky vekov Amen.

Pieseň Ružencova.

Prišli sme pozdraviť tebe o Maria,
 Svätého ruženca preslávna Kráľovná,
 Na ten tvoj deň slávny, prišli sme ku tebe,
 Bys nás vyslyšela, každého v potrebe.

Slyšeli sme matko krásnu novinu,
 Ze ty nás zvolávaš, ku svojmu trônu.
 Poďte deti verné, s každej strany ku mne,
 Pred môj materský trôn, vaše prosby složte.

Preto mi z radosti k tebe prichádzame,
 Své bolestné srdcá, tu ti otverame,
 Shliadni na nás matko z nebeskej vysosti,
 Pofeš ty nás všetkých, vyslyš naše prosby.

Neb nás očakáva veľiké súžení,
 S ktorým sme na svete veľmi utrápený,
 Bludy a kacirstva proti nám stávajú.
 Prekrásne učenie nam už odbierajú.

Ochraňuj matičko cirkev katolícku,
 Nedaj jej upadnúť v moci nepriateľskú,
 Deväťnať sto roku až si ju chránila,
 Neopušť nás nikdá matičko premilá.

Posilňuj matičko naše duchovenstvo.
 Žeby prevýšilo všetko nepriateľstvo.
 Požehnaj biskupov všetkých našich kňazov,
 I všetkých matičko veriacich kresťanov.

Rozpomeň sa matka na své milé deti,
 Pohliadni jak všetko na nás v svete leti,
 Bludy a kracirstva proty nám sa búria,
 Nedaj nám uškodiť matičko premilá.

Smutné sirotki k tebe prichádzame,
 Lebo sme odevšech v svete opustené,
 Nemame tu nikde nijakej radosti,
 Kdy ty nás opustíš, kdo že nás poteší.

Podťe ku mne všetky mé milé dušički,
 Keď vás už na svete nikdo nepoteší.
 Ja som vaša matka všetkých vás prijímam,
 Pežehnanie svaté z neba vám posielam.

Ustavične prosím mojeho Synáčka,
 By se rozmnožila táto ruža krásna,
 Len vás napomínam detí moje milé,
 Z radosti sa všetci ruženec modlite.

Krásne pozdravenie v ružencu sa modli,
 Panenky Marie velké potešení,
 Podťe bratri, sestri nazbierajme kvietky,
 A vijme veňec panenke Marii.

Tie krásne kvitečka sú, zdravas Maria,
 Ona ich z radosťou od nás všetch prijíma,
 Len ich nazbierajme, z čistého srdca,
 Panenka Maria vďačne od nás prijíma.

Ach mili kresťania všetci pospiechajte,
 V ružovej záhradke kvietочки zberajte,
 Nazberajte biele, žlté i červené,
 Uvite z nich veňec panenku Marie.

Ach jak že mi máme ten krásny veňec vit
 Kto že nás naučí ruženec sa modliť,
 Panenka Maria sama boža matka,
 Len idte do chránu kde ona vas čeka.

Keď ho budete vit z vašim čistým serdcom
 Panenka Maria z radosti prijme ho,
 Ukáže ho v nebi svému Synáčkovi,
 Že ho uvili jej jeho verné deti.

Prijmi od nás matko tento krásny veňec
 Ktori sa menuje presvatý ruženec,
 My sme ti uvili z našim čistým srdcom,
 Ukaž ty ho v nebi synáčkovi svojmu.

Sám Pan Ježiš Kristus tie ružički sadiť,
 V tej krásnej záhrade s krvou sa potil,
 Apoštolom kázal, aby sa modlili,
 A všetci národy vo viere učili.

Požehnaj matičko tú krásnu záhradku,
 Cirkev katolícku prijmi pod ochranu,
 Vypros nám na zemi dar pravej stálosti,
 Po smrti nás prived do večnej radosti.

Ale ešte prosim predobrá matičko,
 Rač ty nás vyslyšať prečistá Mario.
 Za tieto dušički ktoré sú v očistci,
 Ráč ich matko prijať do večnej radosti.

Amen, zavierame tu krásnu pesničku,
 Ešte raz zvoláme, prečista Matičko,
 Keď nám už odbila posledná hodina,
 Buď pri nás matičko, predobrá Maria.

Srdce Mariji oruduj za nás!

Pieseň o sedm radostach Pánni Marií.

I. radosť.

Gabriel Archandjel z neba zesláni,
Pristupil pokorňe k Marií Pánni,
V mesce Nazarete v skromnem domečku,
Kde vona konála svu modlitbečku.

Pekňe Ju pozdravil s tej milej dobe:
Zdravas budz Marija ja posol z ňebe
Oznamim ci voliu Boha právého,
Že budzeš Matičku Synačka jeho.

Panna na te slova veľmi sa zlakla,
A pred Božim poslom ač k zemi klesla:
Co su to za slova, o Andjel Paňe?
Jak mam porozumec tve pozdraveňe?

Andjel k ňej premluvil: Panenko mila,
Nemaš sa co lakať od mojho slová,
Boh stvoriteľ Tebe hned od počatku,
Vývolil svojomu Sýnu za Matku.

Skerze zastineňe Ducha svateho,
Počneš ve živote Synačka Jeho,
Ktori budze mocni Krať ňeba, zemi,
Na križu vykupi ľudske stvorení.

Maria svu svätu hlávu sklonila,
A slovam Andjela rádo zvolila,
Řekla: Ja som služka Pána mojeho,
Nech sa stane podľa slova tvojeho.

II. radosť.

Kdiž sa dovedzela Maria Pánna,
 Že svata Alžbeta tiež požehnana,
 Hneď sa ponahlala k mestu Hebronu,
 Naščivic, pozdravic svoju pribužnu.

I sväta Alžbeta mala zjaveni,
 Že sa ku nej bliži Matka spaseni,
 Vyšla jej na streti z veľku radosty,
 A pozdravila ju sponiženostý.

Rekla: Otki som já to zaslužila,
 By sa ku mňa Mátka Pána zbližila,
 Ktora pod svym srdcom poklád ukrivá,
 Z ňeba zosláneho Božeho Syna.

III. radosť.

Približila sa noc, zdávna čekana,
 Že nám porodila ta sväta Pánna,
 Svata Spasiteľa ve Betleheme,
 Medzi hovadkami na veľkej zime.

Tu Marii veľka radosť nastála,
 Kdiž Andjelske hlási z ňeba slišala,
 Ktore Slava Bohu prespivovali,
 Rados, pokoj ľudu oznamovali.

IV. radosť.

Tu Maria štvrtu radosť citila,
 Kdiž svojho Sýnačka v jaslách vidzela,
 Jak ho pastirove nauščivovali,
 A trojmi kraľove sa mu klaňali.

Pred ňim pokleknuce jeho vitali,
 Svých pokladov dovu obetovali,
 Stribro jako Kraľu veľkemu,
 Mirh jako Panu Bohu svojemu.

V. radosť.

Velku radosc mala Pánna Marija,
Kdiž našla ve chráme svojeho Sýna,
Medzi učiteľmi v hlávnej škole,
Kde s ňima rozmluval o svim zákoňe.

Kdiž Maria svoje dieťa uzreľa,
Srdco v nej splesalo, tak k ňemu reklá,
Proč mi to učinil, moj mili kvete,
Z bolesti Te hladám tri dni, tri noce.

Ježiš rekol: preco ste mňa hledáli,
To je volia Boha, vedet ste máli,
Mam mu byť poslušni v timto živote,
Konac jeho urád na timto svece.

VI. radosť.

Dna velkonocneho, rano nastava,
Ružove svitaňe, tmavosť rozhaňa,
Ježiš zmertvi stánol zo svojej vladi,
Zo strachon napniť židoske radi.

Po najprv sa zjavil Tebe Maria,
Velka radosc serdco Tve naplnila
Ktora tvoj zarmutok, a Tve bolesti,
Premenila v radosť ve Tvojem serdci.

VII. radosť.

Ti šče za patnást let na svete žila,
Po ukrutnej smerty svojeho Sýna,
V chudobe, zarmutku a ve samoťe,
Trovilas svoj život na tomto sveťe.

A kdiž prišla smerti tvojej hodzina,
Ktora horkosť serdca Ti osladila,
Andjel Gabriel Ti dones novinu,
Oznamil Ti smerti tvojej hodzinu.

Tvoj Sýn z apoštolmi zestupil z ňebe,
 Tvú dušu a telo pojal ku sebe,
 Tam Te sväta Trojca korunovála,
 Za kraľovnu ňeba vihlášovala,
 Kde sa všetke sväti Tebe klaňaju,
 Za najviššu v ňebe Ťe uznávajú.

Slavna pieseň k Panni Marii.

Maria! zhľadňi na nás zňebe, ktore sme
 sem putováli, zaúščiviti tebe.

Maria! Rajska ružo bilá, ktora na tímto
 mestečku nám se zjavila.

Maria! Kráľovná ružánska, Ti okrásó ňeba,
 zemi, a radosť Andjelska.

Maria! Ti lalijo rajska, Panni veňca ružo-
 voho, Fialko Sioňska.

Maria! Ružanska zahrádá, ktorí udov
 spolku svojho, očekává ráda.

Maria! Studnica Milosci, Prámeňu rajských
 roskoši, pocechá v žalosti.

Maria! zráju strom želeni, ktorí Pán Boh
 na zem poslal, nám ku počešení.

Maria! Balžame života, prámeň rozličných
 roskoši, rádostneho svetá.

Maria! čisti kvet života, v ktorim sládko
 odpočíval, vykupitel svetá.

Maria! Ti vonná lalija, ktorá svetá, viku-
 peňe, v živoce nosilá.

Maria! smutnich počešeňi, pomocníca svich ctitelov, každem okámžení.

Maria! naďej všech hřišňikov, vrucne po-kaňe cinicych, všetkich bezbožňikov.

Maria! Panno najčistejša, smutnim kdo-vám a sirotkám, Mátka najvernejša.

Maria Lekárňa nemocnich, slepim svetlo navraceňe, uzdráveňe ňemich.

Maria Počatok spaseňi, v ráju Ružo za-sčepená, nám ku počešeňi.

Maria Boha Otca cera, ktoru on sebe vi-volil, ze všeho stvoreňa.

Maria! Matko Boha Sýna, nevesta Ducha sväteho, všech svätich Kráľovna.

Maria čistá bezpoškverňi, skvelá hvezda na svitáňu, ják ruža bez trňi.

Maria cestá do radosti. V nebésách ko-runována, s korunu slávnostý.

Maria! Ti okráso ňebe, za svu ceru ce-vivolil, Boh stvoritel sebe.

Maria! pri smrti ochráná, oddaľ od nás pokušeňe, zlostnoho šátána.

Maria Kráľovno všech svätich, Ti vivedla svätich otcov, v temnostý zajatých.

Maria! Zahráda dobroti, v ktorej vikvita lalija pannenskej čistoti.

Maria! Tisi moc a sláva, skerz tvu čistotu potreta, zloho hada hláva.

Maria! Matká dobrej rádi, dovecz nás po nášoj smertý do svojej zahrádi.

Maria! Ti predráhi kameň, daj nám sa stebou rádovát, v krásnim ňebe. Amen.

Pieseň ružencova k Marii Obišovskéj.

Vykvitla Ruža, v obišovskom chráme, krasne sa skveje na svatom oltáre. — Maria, Maria, — Maria s ruže kvet, na teba volá celý široký svet.

Ten chrám záhrada, Ruženca svatého, bratri a sestry, stupujme do neho. — Maria, Maria atd.

Ta záhrada. je Ruženskej Kráľovny, kde kvitnú ruže, prelibeznej vône. — Maria, Maria atd.

Záhrada brána, zo zlata čistého. Tam ona čaká, ctitela svojeho. — Maria, Maria, atd.

Brána bez zámku, ľahko tam môžeš prísť, maj čisté srdce, Ruža v nej môže byť. — Maria, Maria, atd.

Tam ťa anjeli pekne privítajú. A medzi ruže, rahradníci dajú. — Maria, Maria, atd.

Zahradnici je táto Ruža milá. Ktorá nám tu tak ľubezne vykvitá. — Maria, Maria, atd.

Pospešme ku nej, brate sestro milá, neb ju Kráľovna sama zhotovila. — Maria, Maria, atd.

Tie drahé ruže, ktoré v nej kvitnú. rozmilou vôňu, ku nebu sa zdvihnú. — Maria, Maria, atd.

Predrahá rosa z neba na nich padá, obživuje ich, pomoc im dodáva. — Maria, Maria, atd.

Zahradnica ich zo svou rosou polieva, a pred Ježiša, ich vôňu prestiera. — Maria, atd.

Záhradni ľudia, vijú z Ruži veňec, svojej Kráľovnej, modlia sa Ruženec. — Maria, atd.

Bratri Ruženec, do rúk svých vezmime, Zdravas Maria takto sa modlime. — Maria, atd.

Keď premodlíme tento svatý žoltár, složíme veňec, Maríi na oltár. — Maria, Maria, atd.

A tak zvolajme, zdravas buď Kráľovna, tohoto veňca najhodnejšia Panna. — Maria, atd.

Tvoja čistota, pred Bohom tak milá, že Ťa vyvolil za Matku svojho Syna, Maria, atd.

S tým si sa stala aj matka naša, nám darovaná, od Pána Ježiša. — Maria, Maria, atd.

Za to o Matko, prjmi nas za dietky, by sme mohli byť v tej záhrade kvietki. Maria, atd.

A keď nám príjde posledná hodina, príď nám ku pomoci Matko naša milá. — Maria, atd.

Lebo len v Tebe všetku nádej máme, že Ťa uzreme u nebeskej sláve. — Maria, Maria atd.

Ráč nás tam doviest, skrz Syna svojeho, by sme na veky videli Tvár jeho. — Maria, Maria atd.

Zjaveni klenot Rajski.

Krásna huro Obišovská, sväti Sioňe, dráhi klenot zachovávaš, v svim krásnim chráme. Maria jest, tento klenot, zjaveni, ktorí nám Boh z ňeba poslal, ku počešení.

Káždí ctiteľ Marianski, kráča zrádoscu. Ten dráhi klenot pozdrávic, spoňženoscu. Maria jest, tento klenot, zjaveni, ktorí nam Boh na svet poslal, ku počešení.

Kdíž spátrime ten krásni chrám, kdze ten vonni kvet, ze svou voňu obvlázuje, cáli tento svet. Ten kvitek je, v timto chráme, zjaveni, ktorí nám Boh na svet poslal ku počešení.

Kdíž už stupíme do chrámu, pred jej Tron sväti. Na ktorim nás očekáva, ten klenot dráhi, ktorí je v meňe Mária, zjaveni, sám Boh nám ho na svet poslál, ku počešeni.

Zvoláme k nej zvučnim hlasom, zdravaš Maria. Najsvätejšeho ružanca, slavna Kralovna, ti sý krásni, kvet ružovi, zjaveni, ktorí nám Boh na svet poslal ku vikupeni.

Zhľadňi na nás s svojho Tronu dráhi klenoce, bo lem Ti sý radosť naša na temto švece. Ti našeho vikupeňa známěni, ktore nám Boh z ňeba zeslál, ku počešeni.

Káždi krestián sa pohnáhla, k Tvojmu obrázui, abi sa mohol podivát, ná tvoju krásu, ktorí tuto, v calej krásě, zjaveni, sam Boh nám ho z ňeba poslál, ku počešeni.

Šerdcá nášo od radosci, v nás zangliváju oči zvelkej láski k tebe, solzi ráňáju. Ti si nám zráju, strom šivý, zjaveni, ktorí nám Boh z ňeba zeslál, ku počešeni.

Sem putňicý Mariánske, sem pospichajce, Pred tu najvonnejši Ružu, na tvár padajce, neb vona je, nájdrašši kvet, zjaveni, ktorí nám Boh z ňeba poslál, ku počešeni.

Skladájce kňej vášo prosbi, serdcom skrušenim, vona vás rada visliši, na Troňe svojim, neb je prámeň, všech milostý zjaveni, ktorí nám Boh na svet poslál ku počešeni.

Ňit to táki smutni serdco, bi jake bilo, že bý še pred jej obrazom, ňepočešilo, neb je

poklád, počešeňa zjaveni, ktorí nám Boh na svet poslal, ku počešení.

Podzeme tedi všetke spolu udi ruženske, spivajme tu krásnu píseň, u jej zhradze, vonne je kvet, v tej zhradze, zjaveni ktorí nám Boh z ňeba zoslál, ku vikupeňi.

S krásnim spevom po zahrádze, scicha kračájme, vonne ruže a fialki, u nej zbierajme, Marija je najkrásši kvet, zjaveni, ktorí nám Boh z ňeba poslal, k počešení.

Stupajce do jej zahrádi, manželske stávi, čiste pánni a mladzence, čnostne zvencami, neb voná je, veňec láski, zjaveni, ktorí nám Boh z ňeba poslal, k počešení.

I vás ku sebe zvoluje, do tej zahrádi, smutne gdovi a širotki, ta krásná Páňi, vona je kvet, počešeňa, zjaveni, ktorí nám Boh na svet poslal, ku počešení.

I vi nemi, slepi, hluchi tež i kuľhavi, pristupce kňej zduveroscú, do tej zahrádi, tám je balžám, do vašich rán, zjaveni, ktorí vám Boh z ňeba zoslál, ku počešení.

Pristupce všetke hrišníci, aj vi hrišnice, ktore pre sve hrýchi pred ňu, stupic ňe šmice, podce šmelo, pred ten Klenot, zjaveni, ktorí vám Boh z ňeba poslal, ku počešení.

A ták mile brátri, sestri, v svätim ružencu, pouctime svu Kráľovnu, v ružovim veňcu, neb vona je, veňec láski, zjaveni, ktorí nám Boh na svet poslal, ku počešení.

Už svu piseň o Maria, dokonávame, skerz sväteho Dominika, ci ju dávame, lebo tiš náš, dráhi poklad, zjaveni, ktori nám Boh z ňeba poslal, ku počešeni.

A ják še už nám približi, šmerti hodziná. prosime ce abi si nám, pritomná bila. odvedz nášu dušu s sebu do raju kdže cý švetke nebescáňe, tákto spiváju:

Zdráv budz náš dráhi Klenoce. zjaveni, ktori nám Boh na svet poslal ku počešeni.

Pieseň k Pánni Maríi Poučanski.

Srco mi z radosti plesa, neb už kračam ku Tebe, dráhi Poučanski klenoce žadam naščivic Tebe. — Neb si krásna a spanila Počata bez poškverňi, žadnim hrichom ňe zajata, jako ruža bez terňi.

Mal som vo snach krasne zdaňi že andjeli spivali, pred trunom Tvojim Maria, na tvári sve padali. — Neb si krásna atd.

Volali, žes hodna biti Matku Sýna Božeho, panenskim mlekem kojiti Stvoriteľa svojeho, — neb si krásná atd.

Tu som ze sna prebudzil napelneni radosci, a pospicham s calej sili k trunu Tvej velobnosti. — Neb si krásná atd.

Chcem ku Tebe cestu konac, dovoľ mi to Mária, bým moh ňekdi sčasnim zoštac, bila rajska Lelija. — Neb si krásna atd.

Žaden mňa už ňe odvedze, aby som ce ňe hľadal, by som svoju dušu, celo pod Tvu ochranu ňe dal. — Neb si krásna atd.

Žadnoho ja neposlucham, ňe zlekňem se ničeho, Ty mňa plašcom svim prikriješ a ohraniš od zleho. — Neb si krásna atd.

Hori, lesi a dolini cestu mi ňe zabraňa, srdco me tuži do Tebe, žada ce bez prestaňa, — Neb si krásna atd.

Volam Tebe ze všej sili, ozvi se mi Mária, za Tebe duša, srdce me, voďne v noci omdliva. — Neb si krásna atd.

Kdibym mal kridla orlice, lecel bý som cez hury, ozda bym ce tám uvidzel, jak Kralovnu na trunu. — Neb si krásna atd.

Na ktoru ce Trojca svata zradoscu poviššila, korunu slavy nebeskej na Tvu hlavu vložila. — Neb si krásna atd.

Ale ja litac ne možem jako mľada orlice, pred trun Tvojej velebnosci pošlem sve smutne srdce. — Neb si krásná atd.

Na kolena svoje kľeknem oči selzami zrošim, rekňem Zdravas budz Mária serco svojo pocešim. — Neb si krásna atd.

Zvolam Zdravas budz Mária, Panenko nad Pannami, ne opuš mňa nehodneho v tim časnim putovaňi. — Neb si krásna atd.

Matko Spasiteľa meho od vekov vivolena, a za ceru Boha Otca v nebesách oblibena. — Neb si krásna atd.

Ty si Panna najčistejša očisc mňa od nerasci, aby som marne nezhinul v mojich hrihov propasci. — Neb si krásna atd.

Ty pocešeňe hriešnikov, ochraň i mňa bidneho, Studnica všetkej dobroti, povod spa-seňa meho. — Neb si krásna atd.

Visliš prosbu sluhi Tveho, kteru Tebe predkladam, inšeho ja na tim svece tak uprimneho nemam. — Neb si krásna atd.

Kteri by mňa v mojich prosbach tak laskave vyslišel, v mím zarmutku a sužení serco moje pocešil. — Neb si krásna atd.

Freto ku Tebe ťutikam s plačom serca svojeho, vypros mi pomoc Mária od Ježiša mileho. — Neb si krásna atd.

Oruduj za mňa bidneho, strapeného v žalosci, nakloň se kmojej ochraňe, pomahaj mi v uzkosci. — Neb si krásna atd.

Pros by smutne serco moje pocešil Boh zvisosci, abým kňemu obraceni živi bul v svatich čnosci. — Neb si krásna atd.

Vipros mi u Sýna sveho Matko draha milosci, aby buli z Jeho kervu zomňe zmite me zlosci. — Neb si krásna atd.

Chcem vilivac horke slezi pre zlos života meho, by se odemňe odvracil hrozni tresc Sýna Tveho. — Neb si krásna atd.

Pod Tvu ochramu se dávam, len u Tebe nadej nám, a preto ce čistim serdcom na pomoc sebe volam. — Neb si krásna atd.

By chitrosc zlosci ďabelskej mňa ku zlemu
 ňevedla, buc pri mňa v mojej krechkosci Matko
 nepoškvvrnena. — Neb si krásna atd.

Prikri me Panenskím pláščom, bým v smr-
 telnej uskoscí ne upadnul v pokušeňa a do
 ďabelskej moci. — Neb si krásna atd.

Zastaň za mňa o Mária, kdiš stupím pred
 sud Pána, budz i tedi v mem sužeňu ma je-
 dina ochrana. — Neb si krásna atd.

K Panne Marii bar v ktorom mieste.

Vyšla hvezda z tronu neba preradostna,
 Zasvitila v celom svefe najvznácejša
 Ružička v jasnosti, z Boha Otca milosti,
 Jej meno Maria.

Pod putničku z veselosti na to miesto,
 Pozret na tu krásnu ružu čo že jest to:
 A to ta prekrásna, Matka Pána Ježiša,
 Zdravas buď Maria.

Vitaj slávny strome zlatý na tej zemi,
 Už sme sa tu mý hriešnici pošešili,
 Z tej božskej milosti máme zvolaf z radosti,
 Zdravas buď Maria.

Pozastav se každý kresťan z veselosti,
 Pozri ná ten krásy obraz z tvej milosti,
 Jak krásne rozkvitá v ňom prekrásna lalija,
 Zdravas buď Maria.

Poklaknite na kolena putníckove,
 Neb ona zna, že vám vaše srdce pláče,
 Nie pre ťážku cestu, len že volám z radosťou
 Zdravas buď Maria.

V tom tu milem kosteličku ruža kvitne,
 Prekrasnu voňu vydáva v každom mieste,
 Každého poľeši, kto sa k nej priblíži,
 Zdravas buď Maria.

Podťe všetci manžellove zarmutení,
 Aj zo svojíma manželkami opustení,
 Z tej veľkej žalosti, máme zvoláť z radosti:
 Zdravas buď Maria.

Povolajte vaše dietky ku Marii,
 Neb ona vás veľmi čeka na tom trone,
 Ona vás poľeši srdce vaše obmekčí,
 Ta slávna Kráľovna.

Včul' vás všetky povolávam chude vdovy,
 Neb znám že ste na tom svede opusteny,
 Ja vás všetky poľeším aj srdce rozveselím
 Jak slávna Kráľovna.

Vy siroty opustene podťe ku mne,
 Ja vam všetkým ruku podam pro vesele,
 Neb znám, že nemáte poľešení čakáte
 U Panny Marii.

Na vás volám mládencové aj s pannami,
 Vezmite si své perečko aj s vencami,
 Kráčajte k Marii, zo srdcami čistými,
 Do toho udolí.

Aj vy preveľki hriesnici podťe ku mne,
 Vaše zlosti zanechajte z lásky vernej,

Pristupte k oltaru dám vám svätosť k spaseniu,
K duši poľachčeniu.

Na tom Bešnovskom, (Vacovskom) kopečku,
Ruža kvitne, kto tej voňi chce okusiť nech
tam pride,
Tam spatri ružičku, Krista Pána Matičku.
Na hlavnom oltáre.

Podivaj sa o kresťane z uprimnosti,
Na ten krásny zlatý oltár aj Marie,
Na ňom jest panenka, Krista Pána milenka,
Prekrásna Mária.

Včuť sa všetci potešime na tom mieste,
Neb nás všetkých tu požehnáš verím iste,
Zdravas buď matičko, Krista Pána perličko.
Tak k tebe voláme.

Ešče prosim o Maria tvu dobrotu,
Tu jednu vec od teba žiadam aj štedrotu,
Keď budem umierať račiž Matko pri mne stáť,
Zdravas buď Maria.

Už prichádza smutná chvíľa o Maria,
Moje srdce veľmi pláče Matko milá,
Neb musím odíti, teba tu zanecháti,
Panenko Maria.

Neodchádzaj moj pútničku stvou žalosti,
Ale kľakni na kolena z láskavosti,
Dám ti požehnáni, prijmi sviatosť oltárni,
Tu pred mojim tronom.

Amen pieseň zavierame Matko naša,
Primluj sa za nás všetkých u Ježiša,
Dobru noc Maria nech každý kresťan zavolá
Zdravás buď Maria.

Piesen k Panne Marii Levockej.

O presvata hora kde si,
Medzí verchi, medzi lesi.
Nad Levoču v tom lesičku,
Vistavena na vršečku.

Široko na všetke strani
Jest videť krasni chram její,
Zvony jej pekne zvonili,
Za Kraľovnu vyvolili.

Kdiž sem sí kuščik zadrimal,
V ušach sa mi hlas ozival,
Zdravas Kraľovno andjelska,
Matička mila ružanska.

Tu srdce mňa pokoj ne da,
Duša bez prestáni vola,
Abym všetch zaňechal v dome,
Poručil jich tebe Bože.

Bráňa mi moje domaci,
Manželka, deti a braci,
Však mňa žaden nežabrani
Od Marií milovani.

Ptam se na mestá vešnice,
Kadi, ta cesta silnice,
A kde bydlí sváta hora,
Ta to nebeska Kráľovná.

Tu mne hned odpovedaju,
Že ma bit v našem to kraju,
Nad Levoču v tom lesičku
Vystavena na veršečku.

Ja sem dostal o te zdáňi,
 Putoval sem bez prestáňi,
 Abých ju moh naščiviti,
 A sve srdco potešiti.

Tu na jedno ňenazdeni,
 Spatrujem krásni chrám její
 Na veršečku vystaveni,
 Mnoho vecmi ozdobeni.

Tu hñed spadnem na kolená,
 Volam slovami, očima,
 Nemožem nic premluviti,
 Abym ju mohol spatriti.

Idem z poslednej vesnice,
 Vidim ludi na tisice,
 Krasnych mladencov s pánami .
 Z muziku, zvonmi i z trubmi

Za nima idu rodiče,
 V postredku zas ditki male,
 Oblečene v bilim ruše,
 Každí nosi palmu vruce.

Už prichadzam kde je brana.
 Teho slavného klaštora,
 Nad bránami obraz její,
 A prekrasne ozdobeny.

Hned pospicham až na horu,
 Ku jej i slavnemu tronu,
 Vidim ju stať ošatenu,
 Jak Kralovnu ozdobenu.

Tu hñed padám na kolena,
 Volam: Zdravás buď Maria,

Volel by já hñed umriti,
Jako Tebe zanehati.

Prekladám jej sve žalosti,
Které musím v svete zñesti,
Nemam ja v svete žádného,
Prátela tak uprimneho.

Mich rodičov v mej mladosti,
Povolál Boh do večnosti,
Brater, sestra mñe ne znaju,
Z daleka mñe obhadzaju.

O! si ščasne obivatele,
Které ju v každej chvíle,
I pri každej jej slávnosti,
Naštivili z uprimnosti!

A kďýž bích pre jednu nemoc,
A iné veľké nešťestie
Ne mohol Te naščiviti,
A sve srdco potešiti.

Buď mi tenkrát na pomoci,
Neopust mñe v mej nemoci,
Ochran zdrave od upadku,
Bích Te chvalil do ostatku.

Už nemože inač byti,
Musím ce tu zañehati,
Neopuštaj mñe Maria,
Kdiž ma duša vinde z fela.

A v poslednej mej nemoci,
Pomahaj mñe s svu pomoci,
Uveď mñe na svatu horu,
Ku Bohu Otcu nebeskemu.

Po skonanim sveta teho,
 Veď mňa do raju večného
 Nech sa tam večne radujem,
 Až na veky vekov amen.

Pieseň rozlučna o P. Maria Levočkej.

O Marie Matko mila,
 Ot Tebe sa odbiram,
 Všecek smutný a žalostný
 Ostatne vole davam.

Než již musim odejti
 Tebe zde zaňechati,
 Do mej smutnej a žalostnej
 Vlasti se navratiti.

Ach jak pujdem, jak odejdem
 Od Tebe Matko mila,
 Ach ja bidnij, zarmucený,
 O prežalostna chvila.

Srdce me tuži daremne,
 Oči plaču žalostne,
 Že odchazim a opušťam
 Pofešení jedine.

Vale tehdy o Maria,
 Vale Matko premila,
 Ty jsy moje pofešení
 A všecka radost byla.

Jako se s Tebu rozlučim,
 Jakože Te opustim,

Snad' od žalu tu pred Tebu
Ach již zemriti musim.

I vy take tež valete,
O mile Lavočke hori,
Ktere v chrame vašem máte
Obraz Panny Marii.

Pri kteremžto zarmuceni
Byvaji pcešení,
A rozlični tež nemocný
Beru sve uzdraveni.

O vy hory, Levočke hory,
Stromi, skali, udoli,
Vy ptačkove na povetri,
A zviratka v tém poli.

Misto mñe vychvalujte,
Mariu pozdravujte,
Zdravas buď Panno Márija
Radostne prospěvujte.

Na posledy na tvár padám,
Ruce, nohi Tve libam,
A posledni požehnani
Od Tebe Matko žadam.

Požehnaj mñe z Ježiškem,
S Tvým, premilim Synačkem
Te chvalim a velebim,
Na veky vekov Amen.

Mati premilostiva, oruduj za nas!

Pieseň Panné Márii Cellenskej.

Zas nova dobrota Boža nastala. ta musí povzbudit take kresťana, obratme se k Bohu mili kresťane, prosme Pana Krista Máriu Pannu.

Jak mnozi kresťané Boha hnevaju, z dobrič prikladov posmech dĕlaju. jak se nema na nas hnevaj Kristuš Pán, potom musí karaj hroznu metlu sam.

Kdyby neprosila Panna Mária, tak by zahinula mnoha krajina; to môžete verit mili kresťane, jak ve Švedski zemi zkusili lude.

Deset mil za Pruskem ve Švedski zemi, stoju dva mesta všem ludem znami, v jednom su pohani, v druhem kresťany, Petrohrad, Turemburg tak su nazvani.

V Petersburgu bydlel zeman bohatý, tem dal deveť synov študirovati, on bul dobri kresťan, Pana Boha ctíl, po mnohich krajinach na puťe chodil.

On byl vekem zešlý, prez sto let starý, chcel ješče putovať do Štyrské zemi, slyšal o Celenskej Panni Marii, jak velke zazraky ve Štyrsku byli.

Už se z vami moje dĕti rozžehnavám, posledni testament z vami uđelam, už kračim do Prahy k Božemu hrobu, od svateho Jana k Maria Cellu.

Když slunce nebeske zahodit malo, tu se nad nim v lese hrozne zatmelo, slyšal andjel-

skij hlas lubezne spivat: zdrav tu bud' putniku, tebe jdu vitat.

Jasnosť prevelika nad lesom byla, v nej svate andjeli, Pánna Maria, z prelubeznim hlasem na ňu volali, padni na kolena patr do obhody.

Panenka Márija k nemu pravila: proto sem sa tebe zjavila, ja ti jdu na proti, nebo ti stary, vim že bys ne prišol do Mária Celli.

Když Panna Maria reč dokončila, tu se zase druha jastnosť zjavila, svaty Jan Nepomuk se mu predstavil, ja ti jdu na proti, tak jomu pravil.

Tu on zostal stati jako zmamený, videl nad tym lesom svate andjeli. Panenka Mária k nemu pravila: ja som mor a vojnu už vyprosila.

Pohledni do nebe na tu vystrahu, jakže mor a vojna tu su pospolu, jestli sa kresťane nepolepšite, tak tyto metličky zkusiť musite.

Tak milý starečku navrať se domu, cos to tu dnes vidzel, povec každemu, ktore sa ti lude budu tomu smať, poznáš jak ich budze Sýn Boží karať.

Tu maš modlibečku, oznam ju ľudam, aby uverili co ti uvidzel, v nej je velka prosba svateho Jana, jak za pokoj prosi Panna Maria.

Pro Boha vas prosim neruhajte sa, pojdte zomnu k lesu a ustrňte sa; Panennka Maria

ze svatým Janem, mňe sa predstavili pod širym nebem.

Tak velika povest po meste byla, že se tam Panna Maria zjavila, hnedky pani knezi sami tam jeli, a ten velky zazrak take videli.

Hned velke procesi mladence panni, a ty dve figury do mesta vzali, Panenku Mariju svateho Jana, lude sa modlili u nich do rana.

Ach nastoj pobožna dušičko mila, jak byla znižena Panna Maria, od mnohich ruhačov, když v karty hrali, jej sa posmivali a proklinali.

Zešlo sa ich mnoho do toho domu, ti sa tak ruhali všicki do spolu, jesli je tak mocna, že nas potresta, tedy uverime že pravda ista.

Když sa ruhali ti bezbožnicy, Boh na nich dopustil trest ze svej moci, strašne uderilo do toho domu, hned čtyry zabilo u toho stolu.

Ti druhi pohane když to vidzeli, od velkeho strachu utikať chceli; hned ten dom v ohni celý zavreny byl, a velkým povetrim na mesto vhodil.

Na druhi deň z rana lude spichali a švedského vojska na pomoc vzali, a do toho ohňa sribáce hnaly, aby tomu ohňu konec udelali.

Tu hned ten stareček male deti vzal a šel z nima kde byl svaty Florian, hned sa všetki

za ním stále modlili, aby ich zahranil, vručne prosili.

Hneď tam komis prišla, všetci videli, že je to trest Boží z neba zoslaný, hneď te mŕtve ťela pochovať dali; ostatní svätého krstu si žiadali.

Možeš si považiť kresťánske srdce, ak Boh mocnosť toho chrániť chce: V jednom dome pani nemocná bola, dve dievčatka ten čas zrodila.

Manžel jej zomrel, z detí zostala, muj Kríste Ježiši! Čo počnú sama. Panenka Marija ju zachránila, že túto modlitvu vručne modlila.

Kde sa tá Rodička Božia zjavila, tam hneď na pamiatku kaplička bola, hneď pannu Mariu so svätým Janom, nesli do kapličky i z Florianom.

Tam u tej kapličky ľudia čakali, ktoré krstu svätého dojsť chceli; Panenko Maria prihlav sa za nás, my v Tebe veríme až nás zavolaš.

Milý svätý Jane a Floriane! Stojte pri poslednej našej hodine, keď budem umierať, radte pri nás stať, aby sme sa mohli s vami radosť.

Pieseň ku Ružencovej Staro-Bystrickej Panne Marii.

Pojdem v tejto chvíli šťastnej k čistej Lalii, Staro-Bystrickej prekrásnej Panne Marii, volat budem: Zdrávas! Maria pros za nás! Ružencová Matko Božská oroduj za nás.

Tvé presvaté zázrakové Rodičko Boži, a v tomto svätom miestečku radosť sa množí, volat budem, Zdrávas! Maria pros za nás! atd.

Tu na stromech listi roste. Tebe k radosti, kdo sa len k tobe dostane, dáváš milosti. Z. Z. Maria pros za nás, Ružencova Matko Božská, oroduj za nás.

Hriešnici bez potešenia prec odchadzaju, všetci pobožne kajuci k Tebe volaju Z. Z. Z. atd.

Každého verného srdce hori velice, kdo na Tebe Panno patri, Maria srdce. Z. Z. Z. atd.

Keď prvá ovečka k Matce Kristovej prišla, Ružaneček od Márie z radosťú našla. Z. Z. Z. atd.

I má duša v mojom tele dnes sa raduje, moje srdce v mojom tele k Tebe putuje. Z. Z. Z. atd.

Pristúpte sem osirelé vdovy, sirotky Marie nebes Kráľovny, svej pomocnici, Ona vaše slzy všetky z oči zetre, uzdraví vás a posilní v ne-duhu vaše.

Keď ja budem na smrteľnej posteli ležať,
ešte budem slabým hlasom ku Tebe volať Z.
Z. Z. atd.

Keď mé oči zrak pomine, nemožem viacej
na tvoj obraz pohliadnuť, zblednú mi lice. Z.
Z. Z. atd.

Keď už budem v ťruhle ležať bez všetkej
vlády, moji priatelia mňa budú klásť už na mary,
buď ty tiež prítomna, Matko Ružencová, spre-
vádzaj mňa tiež do hrobu Matičko milá.

Keď už budem v hrobe ležať a mňa za-
hrabu, pomáhaj mi šťastlivo stať z tmavého
hrobu. primluv se u Syna, by mi moja vina,
ktorú som na svete páchal, smazaná bola.

Abych mohol sa postaviť pod Tvú zástavu,
buď mi pri ostatnom konci mocnou primluvou,
Z. Z. Z. atd.

Abych mohol sa postaviť pod Tvú zástavu,
buď mi pri ostatnom súde mocnú podporu, že
bych sa nehanbil, i tiež tam vyslovil, keď som
teba, o Marie, na svete ľubil.

Teraz ešte zakiaľ žijem, Mária moja, chcem
ja vždycki protivenstvi trpeť pre teba. Z. Z. Z.
atd.

O Maria, Matko naša, oroduj za nás Z.
žeň mor, hlad i tiež vojny daleko od nás Z.
Z. Z. atd.

Vypros nám u Boha milosť, by nás požeh-
nal, odpustil nám naše hriechi a zdravi podal,
by naše úrody sa nám rozmnožily, by sme
na tom marném svete šťastlivo žili.

Žiadame Ťa, Matko milá, naša patronko,
pomocnica utrápených, čistá Pannenko. Z. Z.
Z. atd.

Oroduj za nás u Boha a za nás hriešnikov,
že by nás Boh posilňoval, Tvojich pútnikov,
ke vyberame sa, k Tebe putujeme,
opatruj nám naše domy, Tebe prosíme.

Tebe všetko oddávame do Tvojej ruky,
domy, rolu i zahrady, statky i lúky. Z. Z. Z.
atd.

Nebojim sa nepriateľov, stoj Ty len pri
mne, neodstupím, o Mária, nikdy od Teba,
chváliť Ťa vždy budem, s Tvojim milým Synom,
v tebe chcem žiť, v Tebe zemrieť, Maria.
Amen.

Pieseň nova k P. Marii.

V meňe Otca, Syna i Ducha svateho,
To su perše slova ružanca svateho,
Zdravas, zdravas. zdravas o Maria,
Svateho ružanca preslavna Kraľovna.

V tých troch krásnych menoch otvorme ružanec
Panenki Marií uvijeme veňec,
Zdravas atd.

Ten svaty ružanec z ňeba prineseni,
Od paňej Marií všetkim nam zjaveni,
Zdravas atd.

Paňenka Maria prinesla ho sama,
Do krasnej zahradi všetkich nas zvolava,
Zdravas atd.

Podte deti moje do krasnej zahradki,
Zbirajte kvitečki zo trojakej barvi,
Zdravas, zdravas atd.

Mile bratri, sestri spolu sa schadzajte,
V tej krasnej zahradki kvitečki zbierajte,
Zdravas, zdravas atd.

Ta krasna zahradka cirkev katolicka,
Panenka Maria je v nej zahradnička,
Zdravas, zdravas atd.

Preto nas zvolava bi sme sa schádzali,
I trojákej barvi kvitečki zbierali.
Zdravas, zdravas atd.

Ta trojaka barva: vira, nádej, láska,
Su najvekše čnosti svateho ružanca.
Zdravas, zdravas atd.

Verim v Boha Otca, všetci vyznavame,
A svati ružanec sŕím započínáme.
Zdravas, zdravas atd.

Te tri krasne čnosti: vira, nádej, láska,
V tej krásnej zahradki dvere nám otvora.
Zdravas, zdravas atd.

Otče náš nebeski zmiluj sa nad nami,
Požehnaj nas všetkich ve svatem ružanci.
Zdravas, zdravas atd.

Keď se ružaneček radostni modlime,
Z čistej bilej barvi kvitečki zbierame.
Zdravas, zdravas atd.

Najvekša čistota jest ta barva bila,
Kteru zachovala Paňenka Maria.
Zdravas, zdravas atd.

V čistote počala Sýnačka Božaho,
V chráme ho našla už zarmuteneho.
Zdravas, zdravas atd.

Červene ružički z uskosti zbierajme,
Ježiša bolesti v serdcoch rozjímajme.
Zdravas, zdravas atd.

Vo veľkej uskosti Ježiš pot vyleval,
A za tri hodiny na križi umieral,
Zdravas, zdravas atd.

Sedem slová Ježiš na križi promluvil,
Bohu ducha oddal, sa zo svetom lučil.
Zdravas, zdravas atd.

Keď my sa modlíme ružaneček slávní,
Zbierame kvietčky žoltej, zlatej barvi.
Zdravas, zdravas atd.

Z veľiku slavnosti Pan Ježiš z mŕtvich stal,
Svu milu matičku v ňebe korunoval.
Zdravas, zdravas atd.

Sam on ju ozdobil z najdrachšu korunu,
A tak ju postavil v ňebi za Kraľovnu,
Zdravas, zdravas atd.

Tak je nad všetkých svätých v ňebe povíšená,
Nam všetkým za matku na zemi zvolená,
Zdravas, zdravas atd.

Mile bratri, sestri spolu sa schádzajte,
A svätí ruženec ňe zapomínajte.
Zdravas, zdravas atd.

Noste ho pri sebe na toto znamení,
Že ste ctiteľova Paňenki Marii.
Zdravas, zdravas atd.

Preveliku radosť v nebi mať budete,
Keď svatí ruženec ze sebu vezmete.
Zdravas, zdravas atd.

Panenka Maria mesto vam pripraví,
A tak vas privede do krasnej zahradi.
Zdravas, zdravas atd.

Požehnaj Matičko všetke bratri, sestry,
Ktere popisane ve svatem ruženci,
Zdravas. zdravas atd.

Rospomeň sa Matko na sve mile deti,
Vezmi nas ku sebe pri hodiňe smerti,
Tam kde Ty prebivaš ze svým milým Sýnem,
Bi sme Te chvalili až na veky: Amen.

Pieseň k preblahoslovenej Panne Marie.

Vitaj Panni nebeská Maria Archanjelská,
v stuj potrebe, prosime ťe Panno Maria.

Kdo tvu radosť vijavi, jak si velka v tvej
slávi, v tvým obraze, velkej kráse, Panno Maria.

Nemůžeme vimluviť, jak tvůj obraz zá-
zračný svit vesele v tomto chráme, Panno Maria.

Stoji sob ve Oltáre, tímto ozdobným chráme,
tu v obraze, velkej kráse, Panno Maria.

Ozdobená z ružami chvalme srdcem, s us-
tami, tu prekrásnu, archanjelsku Pannu Mariu.

Tu nemocné povstali, který k nej volali:
ta lékarka naša matka, Panna Maria.

Pred tvuj obraz zázračný, na kolena padáme,
za uzdravení Maria tebe žádame.

Chvalme ju s úctivosti, Matku božskej mi-
losti, v svej ozdobe, v tomto chráme Pannu Mariu.

Hvezda morská všetch si ty, prijmi naše
modlitbi, prostá cesta do ňebesa, Panno Maria.

Buď od nas všetch uctená o kráľovno ne-
beská, prijmi od nás pozdravení, Panno Maria.

Pannenko Maria, o Matičko spanila, tisíc-
krát buď pozdravená, Panno Maria.

Kdiž budeme umírat, ráčiž pri nás Matko
stáť, duše naše, o Maria ráč k sebe vzat.

S ružami ozdobená, Matičko prevelebná
stuj vesele v tomto chráme, Panno Maria.

Aj se tam dostaneme, kde Otec, Syn, i s
Duchem, s tebu Matičko premilá na veky Amen.

Salve Regina.

Salve Regina Vitaj Kráľovna,
Matko milosrdna a čista Panna,
Život sladkosť dufanie naše Maria,
Hodnas nášeho volania Salve Regina.

Žalostne vzdychame v sebe plačici,
Lebo sme vihnane z Raju hriešnici.
Ale potešení máme v Tebe Maria
Preto mi k Tebe volame Salve Regina.

Obrat milosrdne ku nam Tvoje oči
 Pokorne žiadame Tvojej pomoci,
 Nam preukaž laskaveho tveho Syna
 Oruduj za nas u neho Salve Regina.

Pred vekmi zvolena Pani Andjelska,
 Slavu ozdobena Hvezdo nebeska,
 Mi se k tebe utikame Matko predivna,
 Vrucnim srdcom ti spivame Salve Regina.

Tis na svete žila v cnosti svatosti
 Bolas Bohu mila plna milosti
 Vivolena Matka Krista Pana nevinna
 Proto zdravas panno čista Salve Regina.

K tebe bol poslani Gabriel z neba,
 Od Boha vislani pozdravic teba,
 Že bez muža tak zvestuje porodiš Syna,
 Vrucne ti prospevuje Salve Regina.

Pred a pri porode Pannu ši ostala,
 Venec vo porode Si zachovala
 Preto teba oslavuje cela kraina,
 Tebe každy prospovuje Salve Regina.

Prekrasna lalija Panno spanila
 Vonne vuni vidava Matičko mila,
 Rač za nas vseh orodovat u tvojho Syna
 Večne ti chcem prospivovat Salve Regina.

K tebe zduvernosti vseci volame
 Teba z úprimnosti srdca vzivame
 Že vislišiš hlas zname Panno nevinna
 Ktori vrucne ti spivame Salve Regina.

Až ked dostane nás smerc do svojej moci,
 Ked nebude pre nas až viac pomoci,
 Dušu našu vezmi do neba ku tronu Syna,
 Bi sme tam ctili teba Salve Regina. Amen.

Serdce Ježiša, zmiluj se nad nami!

Pieseň na deň sv. Anni.

Prišli sme pozdraviť tebe svata Anno,
Matičko Marii Krista Pana babo,
Na ten tvoj deň slavy sme sa zhromadzili
By sme tvoje meno barz uctili.

Na ten deň radostný budiš pozdravena,
Paňenko Marija, Joachime, Anna,
Všecke Bože svate čo ste tu pritomne,
Od všetkých putníkov buďte pozdravené.

Jak veľikú radosť ty nám učinila,
Že si taku krásnu cerušku zrodila,
Ceru Boha Otca, matičku Ježiša,
Prekrásnu nevestu i svateho Ducha.

Jako si nám všetkým dala potešenie,
Ze si nám donesla na svet vykúpenie,
Skerz tvojeho vnučka, Marii Synačka,
Budeš od nás všetkých preto pozdravena.

Pán Ježiš vivolil tebe za babičku,
Boh Otec požehnal tvu milu cerušku,
Aby nám donesla všetkým vykúpenie
Žebi sme ňeboli večne zatracení.

Preto my ku tebe všecke prichádzame,
Lebo tu na svete žiadneho ňemame.
Žebi za nás prosil, by nám Boh odpustil,
V našim veľkom žalu žeby nás potešil,

Obrat ku nam matko miloserdne oči,
Ňe opustaj ti nás, svoje verne deti,
Ach šak si už mnohých v svete potešila,
Ňe opustaj ti nás, naša matko mila.

Ach šak si ti mocna vŕeckim prostredinia,
 Kto se ve utarhoch ku tebe stika,
 Prosiš za nas v ňebi v čas kaŕdej potrebi,
 Źeby ňeodešel ŕaden matko prasni.

Prichadzaju k tebe presmutne sirotki
 Co ňemaju v svece otca ani matki,
 Sestri jejich slezi horke vylivaju,
 Źe na timto svete nkeho ňemaju.

Tu si svata Anno vŕeckim matka dobra,
 Kdo se zduvernosti ku tebe utika,
 Z radosti kaŕdeho verneho miluješ
 O svojeho vnučka za nas oroduješ.

Presmutne vdovički ku tebe volaju,
 Ktore mnohe roki manželov ne maju
 Odebrali se jim do tej čarnej zemi,
 Vypros jim matičko hrichov odpuŕteni.

Obrat svata Anno na nas svoje oči,
 Ach oroduj za nas u svatej Trojici,
 By nas Boh poŕehnal stale zdrave nam dal,
 A po smerti k sebe do ňeba nas prijal.

Abi sme sa mohli na veki radovať,
 Tebe svata Anno vŕdicki vychvalovat,
 Ze vŕema svatima i z Jeŕiŕem Panem,
 Rač nam to vyprositi svata Anno. Amen.

Pieseň zavirame eŕŕe rozvalame,
 Jeŕiŕ, Joachim, Anna, Maria Panna.
 Veste do radosti vŕecke svoje deti
 By se radovali z vami večne vŕdicki.

Boŕe dobrotlivy volame ku Tebe,
 Pri hodine smerti vezmi nas ku sebe,

Ach prijmi Otičku z Kristovu Matičku,
Každeho verneho ku sebe dušičku.
Nech sa tam raduje a vas vichvaluje
Spolu s Kristom Panem, až na veky. Amen.

Pieseň k Srdcu Pána Ježiša.

Dobry deň ti vinšujem o Pane Ježiši, lebo
v tvojom najsladšom srdci je poklad najdrahši.
Teba hľadá duša má — pokoja nikde nemá
— za tim Tvojim božským Srdcom, vždy kvili
duša má. O Srdce Ježišové! Srdce Panny
Marie! buďte od nas na stokrát od všetkých
uctené.

Vyšla hviezda nebeská, dennica krásna,
cti a miluj duša má Srdce Krista Pána, moje
srdce údové — všetci nebesťanové — chváľte
Pána Ježiša vždy s nama uctive, O Srdce Je-
žišové! Srdce Panny Marie! atd.

Prekrásne slunko s hory, každý deň vy-
chádza, potešeni duša má od Boha nachádza,
mé srdce sa raduje — s Ježišom sa spojuje —
Srdce Kristové duša moja zvelebuj O Srdce
Ježišové! Srdce Panni Marie! atd.

Keď moje telo zo sna sa bolo prebudilo,
to Srdce Ježišové sa zas ožiarilo, s tou pre-
krásnou jasnosťou — s prevelikou sviatosťou
— tiahne mé hriešne srdce vždy ku Panu Kristu.
O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Pán Ježiš sa sám zjavil svätej Margaréte
aby ona spatrila jeho Srdce svaté, s láskou k

nám ožiarené! — trnim korunované — tak ako bolo na križi za nás prebodené. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Čo len môže vzačnejšie na tomto svete byť ako božskému Srdcu pobožne sa modliť, moje srdce je hotové — Pánu Kristu náchýlné. — Chce milovať viac a viac Srdce Ježišové. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Na tisíc millionkrát buď od nás uctené, Srdce Pána Ježiša nech je zvelebené. Srdce Ježiša mého — daj nam pokoja Tvého — ráč naše srdca ridiť podľa Srdca Tvého! O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Ty najsvätejšie Srdce Krista premilého, ráč moje srdca obmŕ a prijsť do neho, nech Tvé Srdce milujem — a s Tebou sa radujem — Tvé najsvätejšie Srdce Jezu pozdravujem. O srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

S pobožnýma skutkama chcem sladké Srdce ctiť, s voňavýma vietkama chcem Krista ozdobiť, krásnych farbi peknosti, — by sa mohli ľubiť — Srdcu Pána Ježiša všetky moje čnosti. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Ach Ježiši hneď z rána obetujem Tebe, dušu srdce mé telo toto všetko troje, rozum, pamäť, zmysli mé — a všetky práce moje, nech sám Božsky Spasiteľ ridi vždy srdce mé. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Ty najsvätejšie Srdce o Kriste Ježiši, kdo len Teba miluje, ten je najšťastnejší, velebi ťa

duša má — tys má radosť jediná — neb Tvá najsvätejšia krv je vyliata za mňa. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Ježiši jasné slnko Tvej spravodlnosti, ráč osvietiť v srdci mém všetky náklonnosti, nech Ťa verne milujem — mé srdce ti darujem — Tvé najsvätejšie Srdce vždycky zvelebujem. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Ty najsvätejšie Srdce Krista Ježiše, najvýbornejšá mudrosť medzi nebešťanmi, Teba chváli duša má — neb si radosť jediná — neb Tvá najsvätejšá krv je vyliata za mňa. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

O božské Srdce Ty si nás tak milovalo, že sa s kopiju za nás prebodnúť nechalo mé srdce Teba žiada, — nikde pokoja nemá — by mňa Tvé svaté Srdce vždy tiahlo do neba. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Ježiša Krista Srdce nad slnko jasnejšie, kto len Teba miluje ten je najšťastnejší, Ty si tá svatá láska — všetká rozkoš anjelská — a Pannenká Maria je tvoja Matička. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Ach Ty najšladšie Srdce Krista premilého, ráč nás všetkých pripojiť do raja Tvojeho, by sme sa radovali — s Tebou v nebi bydleli — Tebe o Božské Srdce na veky chválili. O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

Kde na veky kráľuješ o tichy Baranku v tym presvatom nebeskom a prekrásnom stánku,

kde Ťa Svatý velebia — a všetcí anjeli ctiá —
daj Ježiši nech nás tvoja koruna tam čaká.
O Srdce Ježišové! Srdce Panny Marie! atd.

O Srdce Ježišové ráčiž nám to dáti, v
tom nebeskom královstvi večne radovati, slúžiť
Marie Panne, — tej nebestej Královnej — tiež
presvjatej Trojice klaňati sa večne. O Srdce
Ježišové! Srdce Panny Marie! Buďte od nás
na stokrát od všetkých uctené.

Pieseň k nejsvetejším osobám Ježiš, Maria, Jozef.

Dobrou noc, dobrou noc, Ježiši muj, —
Aj musim opustiť pribytek tvuj; — Pred Tebou
s vroucnosti na zem padám. — Dobrou noc,
dobrou noc Tobe dávám.

Dobrou noc, Maria, matko milá — Ty
moju ochranou vždycky byla; — V Tobe svou
nadeji všetku skládám, — Dobrou noc, dobrou
noc již Ti dávám.

O svatý Jozefe primluvči náš. — Ty naše
potreby predobre znaš, — Že milosť vymužeš
nadeji mám, — Dobrou noc, dobrou noc
Tobe dávám.

O svatý Jozefe, patrone náš, — Pri ho-
dine smrti stuj vždy pri nás. — By žádný k
zatraceni ne prišiel z nás. — Dobrou noc, dobrou
noc; buď jen pri nás.

O svatý Jozefe tatíčok náš, — Malého Ježiška a kline máš; — V križi a žalosti zpomožť nám, — Dobrou noc, dobrou noc již Vám dávám.

O milý Ježišku, vzhľadni na nás, — Zdvihri Svou ručicku, požehnej nás; — My se Ti v ochranu již vzdáváme, — Dobrou noc, dobrou noc Ti dáváme.

Pro lasku k Ježiši a Marii, — chudobni, Jozefa, k Tobe lkaji, — Abys jim pomoh' za to žádám; — Dobrou noc, dobrou noc Tobe dávám.

Pro moje radosti a žalosti, — Pro práce, chuťobu, a horkosti, — Pestonne Ježiše, vypomoziž nám! — Dobrou noc, dobrou noc Tobe dávám.

O Rodino svatá, s Tebou žití, — S Tebou chci trpeti, též umriti; — Ach Ježiš, Maria, Jozef volám! — Dobrou noc, dobrou noc již Vám dávám.

Pisen svou zavírám, Ježišku muj, — S bolesti opouštim pribytek Tvuj, — Ach Ježiš, Maria, Jozef! volám: — Dobrou noc, dobrou noc již Vám dávám.

Pieseň pod svatim Krestom.

Prišli sme pozdravic ten križ svatý,
Na ktorom Kristus Pán jest umerti,
A pod križom Matka veľikéj žalosti,
Puká se jej srdce od bolesti.

Ten proklati Judáš jeho predál.
Za tricet sribernich Židom oddal,
Kupili ho židi z velku radosti,
Aby ho mučeli z ukrutnosti.

Prečo si ho nedal Matky jeho,
Alebo žalostnéj Magdaleni,
Bol by vzal tisice za ňeho,
Len by nevideli ten križ jeho.

Na tricet sriberných Judáš se sestisnul,
Od svojého mistra si odradnul,
A či tebe Ježiš dakedy zavinel,
Alebo zo slovom ublížel.

Bol si z Ježišom veľkéj radosti,
V Martovim dome pri večeri,
Prečo si ho predal z velku falečnosti,
Zarmutil si srdco Matky Božskej.

A jak už ťeský križ na zem položilí,
Jeho svaté ruký nohy pribyjali,
Krév se až do zemi vylévala,
Velkým žalu Matka to vidala.

A jak už ťeský križ vidvihnuli,
Ježiša na ňem umirac videli,
A jeho svatý bok skopiju prebyli.
Jeho svatěj Matky žal unavili.

Na vysokém križu velikém trápeni
 Sedem slova mluvil Otcu svému;
 Ach Otče odpusť jim co hřešili,
 Tým kteri mne na križ odšudeli.

Nezapominajme na te sedem slova,
 Které už při smrti Ježiš volal z križa,
 Abysme se do neba dostali,
 A na veky se s ním radovali.

A keď už Kristus Pán na križu umíral,
 Slunce se zámelo mesác svetlo nedal,
 Matička Synáčka uvidec ne mohla,
 Len pod križom horko naríkala.

A keď už Ježiša z križa sňali,
 Na kolena Matky položeli,
 Zomdlelo jej srdce od bolesti,
 Nemohla premluvit od žalosti.

Len z veľké žalosti zavolala,
 Maria ku Bohu si vzdychnula,
 Sama som zostala v tomto svede,
 Jak smutna herdlička v temnim lese.

Ježišovo telo umívali,
 Do čistého plátna obvynuli,
 Teby Magdalena i zo svatým Janom,
 Mariu potešic spolu chteli.

A jak ho do hrobu položili,
 Ježišovo telo pochovali,
 Maria zomdlela od žalosti
 Že padla po veľkej surovosti,

Horko se od neho odpítala,
 Od Syna svojeho tak odprosila,

Keď by ňe svatý Ján Matku potešoval,
Tak by mala v srdcu veľiký žal.

Maria Magda ena jak videla,
Ruky své na hlavu zaklučela,
A tak zavolala jaj nŕe hrišnéj,
Calkom sem zbavena pocechy méj.

A matku bolestnu oblapela,
A splačom do domu provadela,
Ohladla se Matka na Syna svojeho,
Omdlýva od ŕa'u veľkého.

Len človeče spomni na Krista bolesti,
A od srdca zaňes Marie žalosti,
Jak ona horečné narikala,
A svojeho Syna litovala.

Nevinný baránek jak bol zbičovani,
Zlancami ku slupu privazani,
Ale jeho pláči nikdo neuslyšel,
Len za neprátelov on se model.

Nemožem vyslovic Ježiša bolesti,
Nemožem vyslovic Marie žalosti,
Nemožem zachovac veľiké trápeni,
Nemožem oplakac jej sužení.

Sláva budiš Otcu nebeskému,
Tak i jeho Synu premilému,
I duchu svatemu až na veki,
Matičke Bolesnéj čistěj Panni.

